

Riihimäen lasinpuhallustapahtumassa päästettiin luovuus irti Lasinpuhallus vaatii nopeutta ja silmää kokonaisuudelle

Riihimäki ■ Laura Kolu

Riihimäen vanhalla lasitehtaalla eilen järjestetty lasinpuhallustapahtuma keräsi paikalle kymmeniä innokkaita tutustumaan lasinpuhalluksen saloihin ja kokeilemaan omia lasinpuhallustaitojaan. Riihimäen lasinpuhaltajakerhon puheenjohtaja **Orvo Kohonen** kertoo tapahtuman syntyneen yleisön pyynnöstä.

— Viime vuonna kerho järjesti lasinpuhalluspäivän, jossa kerhon jäsenet puhalsivat lasia. Yleisö oli kuitenkin niin kiinnostunut, että halusi kokeilla itsekin, joten tänä vuodeksi käänsimme tekijän ja katselijan roolit toisin päin.

Aivan yksinään lasia ei kuitenkaan tarvinnut eikä voinutkaan puhalttaa, vaan lasinpuhaltajakerhon jäsenet opastivat puhalluksessa.

— Tässä puhalluksessa on kokonaisuus tärkeintä. Ei voi sanoa, että jos se tai se vaihe onnistuu, työstä tulee hyvä, vaan kaiken on mentävä kohdalleen, sanoo puhaltajia opastanut Riihimäen lasinpuhaltajakerhon sihteeri **Pertti Meriläinen**.

Lasimassan oltava juuri oikean lämpöistä

Lasinpuhallus aloitetaan ottamalla lasinpuhalluspölyin päähän kuumaa lasimassaa, jossa on lasihiekkaa, soodaa ja väreinä erilaisia metalleja. Massa on sulatettu kuumassa uunissa, jonka lämpötila on 1 400-1 500 astetta. Massaa voidaan alkaa puhalttaa, kun se on noin 1 100-asteista.

— Massan oikea lämpötila on lasinpuhalluksessa hyvin tärkeä. Jos massa on liian kuumaa, se ei pysy puhalluspölyin päässä ja jos taas liian kylmää, sitä ei voi muotoilla, Kohonen havainnollistaa.

Puhallettavaa lasia muotoillaan paitsi puhaltamalla ilmaa pillin kautta massan sisälle, jolloin astiasta saadaan onitto, myös kuopalla ja erilaisilla muoteilla. Astian pohjaa voidaan myös tasoittaa lastoilla.

— Kun astia tai esine on valmis, se pitää laittaa jäähdetysuuniin jäähtymään. Tavallisessa astiassa jäähtymisessä menee noin vuorokausi, mutta esimerkiksi paksua kristallia saattaa joutua jäähdettämään parikin viikkoa. Jos lasin jäähdettyä liian nopeasti,

Janne Kontio sai lasinpuhallusopetusta lasinpuhaltajakerhon sihteeriltä Pertti Meriläiseltä. — Mitä nuorempana lasinpuhalluksen aloitti nopeammin sen oppii, sanoo lasitehtaan formupokara 13-vuotiaana lasiuransa aloittanut Meriläinen.

massaan jää jännitettä ja lasi menee rikki, itse yli 20 vuotta lasia puhaltanut Kohonen sanoo.

— Parasta lasinpuhaltamisessa on se, kun näkee työn valmiina. Omaan työhön osaa kyllä arvostaa, hän jatkaa.

Tuloksena omaperäisiäkin maljakoita

Lasinpuhallustapahtumassa yleisö muotoili erilaisia lasiesineitä, kuten lautasia, maljakoita ja paperipainoja. Riihimäkeläinen **Sirpa Kiviniemi** teki vaasin.

— Tai vaasi siitä kai piti tulla, mutta se taisi jäädä vain matalaksi palloksi. Täytyy tai koettaa uudelleen, Kiviniemi naurahti.

— Lasinpuhaltaminen näemmä vaatii yllättävän nopeaa toimintaa. Koko ajan pitää tehdä jotakin, Kiviniemi jatkoi.

Anne-Mari Karmento Ryttylästä kokeili lasinpuhaltamista nyt ensimmäistä kertaa. Hänen isänsä on kuitenkin ollut kristallinhiojana, joten sitä kautta lasiala on tuttu.

— Yllättävän helpolta lasinpuhaltaminen tuntui. Varsin omaperäinen tuosta vaasista kuitenkin taisi tulla, Karmento mietti.

Nuorimpia lasinpuhalluksen kokeilijoita oli 9-vuotias riihimäkeläinen **Janne Kontio**. Hänen mielestään lasinpuhallusta voi kuvailla yhdellä sanalla:

— Hautskaa! ■